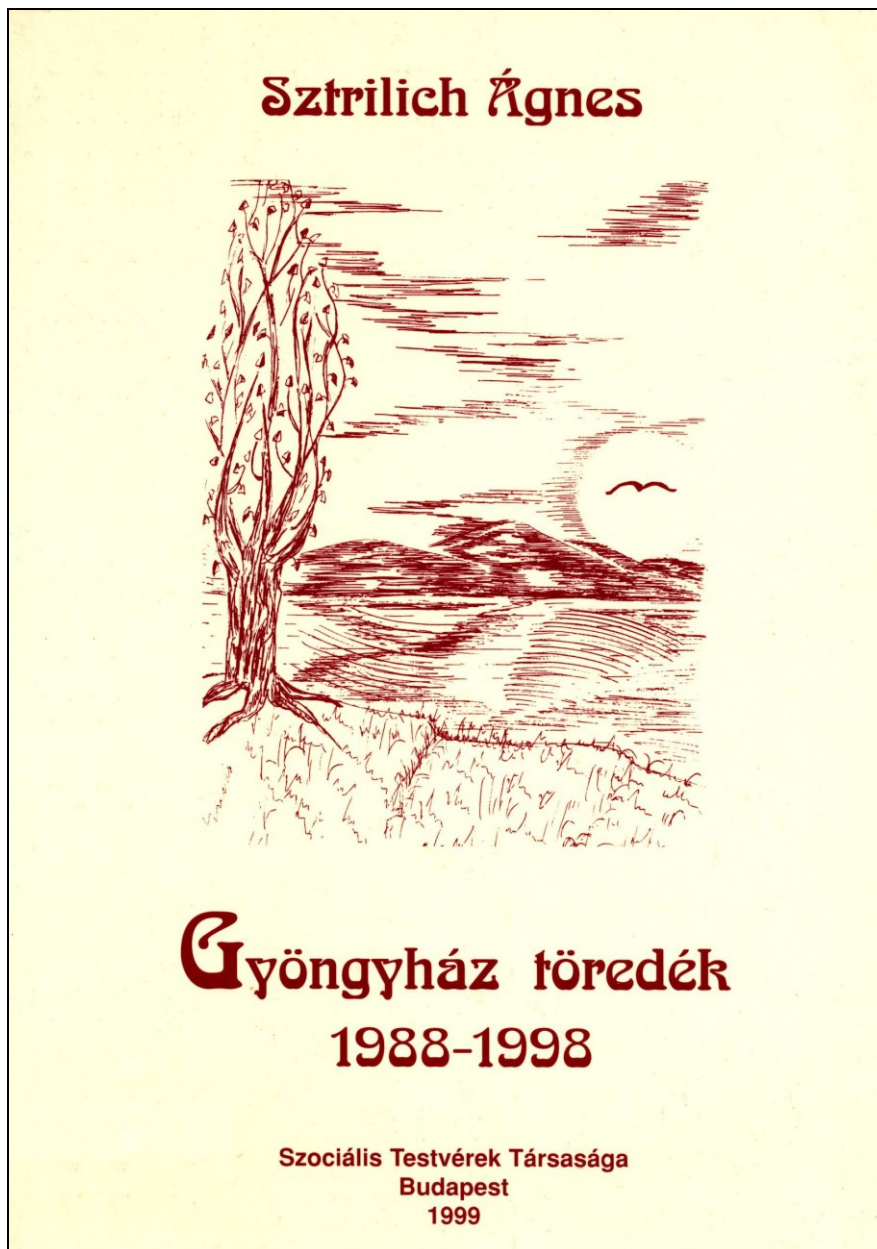

Sztrilich Ágnes Gyöngyház töredék 1988–1998

mű a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár (PPEK)
– a magyarnyelvű keresztény irodalom tárháza – állományában.

Bővebb felvilágosításért és a könyvtárral kapcsolatos legfrissebb hírekért
látogassa meg a <http://www.ppek.hu> internetes címet.

Impresszum

Sztrilich Ágnes
Gyöngyház töredék
1988–1998

A könyv elektronikus változata

Ez a publikáció az azonos című könyv elektronikus változata. A könyv 1998-ban jelent meg a Szociális Testvérek Társasága és a Korda Kiadó gondozásában az ISBN 963 9097 47 0 azonosítóval. Az elektronikus változat a szerző engedélyével készült. A könyvet lekipásztori célokra a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár szabályai szerint lehet használni. Minden más szerzői jog a szerző tulajdonában marad.

Tartalomjegyzék

Impresszum	2
Tartalomjegyzék	3
Magyarázkodás	8
Csak egy pillanat.....	9
csak egy pillanat.....	9
határhelyzet.....	9
az én szívem.....	10
remény-vesztés.....	11
éledések.....	13
44. zsoltár.....	14
„vesd le sarudat...”	15
papok.....	16
szentgyónás.....	16
szentmise.....	16
Úrfölmutatás	16
áldoztatás.....	17
szentáldozás	17
egység	17
áruházi Golgota.....	17
„Ubi caritas...”.....	19
„ubi caritas...”	19
látom	19
Emmánuel	19
félelem.....	19
úgyis hiába	20
ünnep.....	20
segítség	20
megrágalmazva	21
mint a kisgyerek.....	23
diagnózis	23
ima?.....	24
'via negativa'.....	24
bennem.....	24
találkozás.....	25
megoltalmazottság	25
közeledés.....	25
Üdvösségtörténet.....	26
Rebeka kútja.....	26
„Atyám házában a helyem”	26
„Nemde az ács Fia?”	26
„aki nem gyűlöli atyját, anyját...”	27
valahol Galileában	27
Ő így szeretett	28
kakas-szó nélkül.....	28
Jób.....	29
Getszemáni.....	30

Kereszt-hódolat	30
nagypéntek a Piaristáknál	30
nagyszombat	30
feltámadási körmenet 1991	30
és a Húvét?	31
Húsvét után	31
Emmausz	32
kérdés	32
Credo	33
Credo	33
az intenzíven	33
harmincéves találkozó	34
„Kerestem, akit szeret a lelkem...”	34
„és megtaláltam, akit szeret a lelkem”	35
vallomás	35
hol vagy?	36
50 felé	36
velem vagy	37
Tied	37
Templom a Schwanbergen	38
alkony	39
úgy-e nem igaz?	39
én – Téged!	39
Nagy idők zúgása	40
erdélyi hírek	40
Előled – Hozzád!	41
száműzetés	41
túlélés	42
jól van ez így?	42
minden kegyelem	43
ezt akarod?	43
belső gyógyulás	43
talán	43
PAX	44
reménytelenség	44
Karácsony	44
Tabernákulum	45
belga ősz	45
gyógyulás	45
ma még	45
nő vagyok	46
védtelesség	46
sebzetten	46
Getszemána II.	46
emelj föl!	47
figyelmeztetés	47
Modern magány	48
modern magány	48
bocsánatra várva	48
mit tegyek?	48

2000 felé.....	48
Vízözön előtt.....	49
XX. század.....	49
NEW AGE.....	49
Koppenhágából jöttem... ..	50
krízis.....	50
hogyan is?.....	50
ismét.....	50
kapcsolatok.....	51
köszöntés.....	51
önzés.....	51
hiányzol.....	52
hol és hogyan?.....	52
kérlelés.....	52
hamvazó.....	53
Keresztúton.....	54
keresztúton 1993.....	54
töprengő.....	55
ma is.....	55
számadó.....	56
panasz.....	56
perlés.....	56
invokáció.....	56
közérzet.....	57
lelki tükör.....	57
panaszkodás.....	57
„egy a szükséges...”.....	57
búcsúzás.....	58
augusztus.....	58
vizek.....	58
a szépség fájdalma.....	58
éjszaka.....	59
színeváltozás.....	59
a sivatagban.....	59
vágy és félelem.....	59
köszönöm.....	60
keresés.....	60
az okos szűz.....	60
intelem.....	60
megadás.....	61
Ne bánd!.....	61
virrasztás.....	61
„semmi sem új a Nap alatt”.....	62
Maja.....	62
Joli.....	62
Koppány-villa.....	62
Örömhír.....	63
Örömhír.....	63
szólongatás.....	63
Mária gondja.....	64

Mária kútja	64
Virágasárnap	64
szünetjel	64
bocsáss meg	65
jaj neki!	65
kezdetben Van az Ige... ..	65
ugyanaz	65
kenosis.....	66
közérzet.....	66
év-végi számadás	66
téli este	66
advent.....	67
Asszony-Anyám.....	67
orkán	68
Igaz Arc.....	68
sirató.....	68
rab madár	68
egyedül Te!	69
„Ne vigy engem a kísértésbe!”	69
szemrehányás	69
minden kiderül... ..	69
szomjazom	69
hit vagy hazugság?.....	70
kérés	70
meditáció az Eternach-i apátságban.....	70
modern Tabernákulum	70
Beismerés.....	71
beismerés.....	71
hát legyen	71
Rorate... ..	71
Margit-sziget.....	71
keresztút 1994.....	72
magyar sors	73
pozsonyi imádság.....	73
ősz	74
összetörve.....	74
honnan?	74
Miért tetted ezt velem?.....	74
Vilma.....	75
november.....	75
látogat	75
Íme	75
kettős kerítés	76
alkony.....	76
mégis	76
viszontlátás.....	77
Krisztus a testvérben	77
az Ő sebei által	77
a Golgotán.....	77
Péter kérdése	78

köszönöm	78
a hársfa fájdalma	78
havasi gyopár	78
Száműzetésben – USA	79
individualista fa.....	79
tapasztalat.....	79
megittasodás.....	79
meglepetés.....	79
kérdés	79
Isten veled	80
„az éj sötétje nem sötét Neked...”	80
„echo”-s vidéken	80
a Te vigasztalásod	81
identitás	81
honvágy.....	81
image.....	81
közel és távol.....	81
fenyegetettség	82
hogy is van ez?.....	82
Janus kapujában	82
szövetségi hűség.....	83
tíz hónap.....	83
pedig ha.....	83
ima.....	83
Újjászületés	84
újjászületés.....	84
nomád sors	84
sóvárgás.....	84
ikon	84
kereszt	85
tavasz.....	85
Kereszt hódolat 98	85
mint kezdetben?	86
képmutatás?.....	86
Klosterkirche St. Gertrud	87
évforduló	87
lelkigyakorlat	88
„akarsz-e meggyógyulni?”	89
betegágyon	90
arccal Jeruzsálem felé	90
Életrajzi adatok: Sztrilich Ágnes SSS.....	91

Magyarázkodás

Hát versek ezek?

Nem tudom.

Talán imák?

Nem biztos.

Talán csak szívdobbanások.

De mindenképpen szüntelen válaszolások
annak az Egyetlennek, aki mindig
mindenben jelen van, és aki szüntelenül
érkezik.

Kiáltások ahhoz, aki gyermekként hívott
meg, foglalt le, ismer engem, tudja,
hogy ma is gyermeki szívvel felelek vele
és keresem Őt!

Talán az „Abba”-t kiáltó Lélek teszi
merésszé ezt a szívet, hogy megossa
ezeket, mint felragyogó
gyöngyháztöredéket.

Hátha felragyog bennük Neked is a
Szövetség szívárványa.

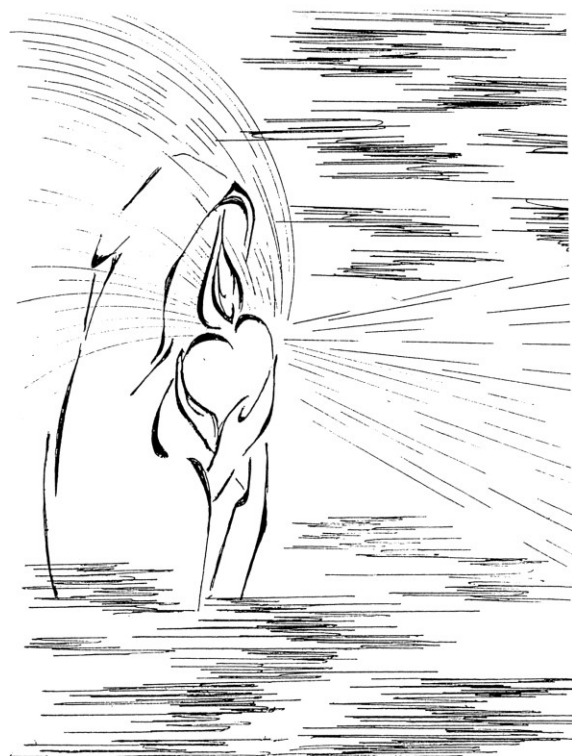
Csak egy pillanat

csak egy pillanat

hullámverés
élet és élmény
fövenyre fut –
gyöngyház-töredék
ragyog az égre
– csak egy pillanat –
moszat és iszap
födi be

határhelyzet

érintettem a
képtelenségek
határát –
elfogadtam
tehetetlenségem
korlátját –
és akkor
átölelt Karod –
feltárult
a Titok!

az én szívem

fellobbanó
Tűz
bennem a
Szó
csipkebokor
száraz ága
szívem

hitem mécse
fáklya
daloló szívem
Isten harsonája
hajnal előtt –

szívem
kőkemény
értelmem
üres lett
Nélküled –

kiforrtak
belőlem a
szavak
elnémult
szívem
kép-telen
száraz

a Szent
nem érint
Szeretet
elkerül
megfagy
kőszívem
ilyen
egyedül

tagjaim fájnak
a lelkem fáradt
szívem
szárnyaszegett
meg ne mondd
senkinek

irgalmatlanul
igazad volt
imátlan vagyok
közömbös és

kemény
zárt ajkam
száraz szívem
mégis
irgalmadért
eseng
    Igazság –

közel léptél hozzám
közelebbre
önmagamnál
Szívedre vontál
szívemre hajoltál
miért maradtam
mégis-idegen
Tőled s magamtól
árva
idegenségembe
    bezárva

haragudtam Rád
napokig
vádaskodtam
tegnapig
kemény kődarab
a szívem
ma –

most már tudom
    kutam mélyén
    zúgó vizeink
    örvénylő szélén
    sárkány lapul
örvénylő titok
az ember szíve
most már tudom

remény-vesztés

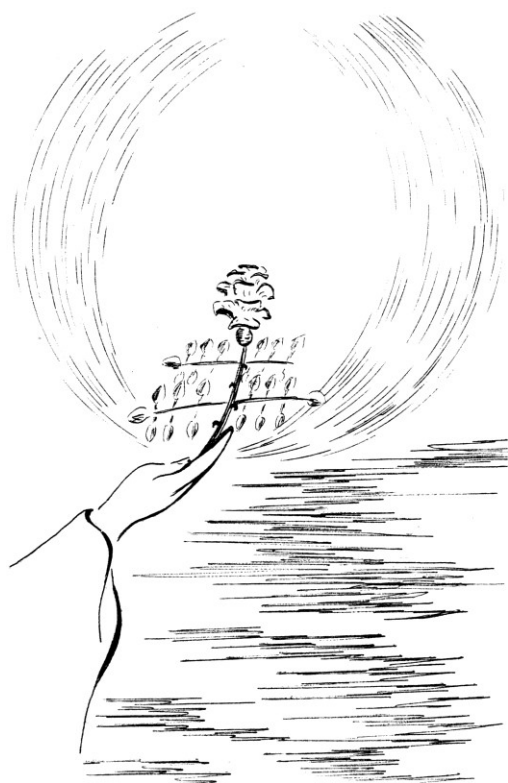
1.
amit én látok
magam körül
csak a pusztulás
de hát
Te vagy az Úr
tedd csak tönkre
amit alkottál!

2.

nem érzem, hogy
közöm lenne
bármihez, ami
érték épült
körülem
csak amikor
összeomlás
fenyeget
szakad bele
a szívem

3.

bár
nem nyitottam
kapukat
a mérgezett nyíl
besurrant
régi sebeim
tépte fel
baráti kezek
löktek el
mérgezett szív
felhasadt
keserű sírás
felfakadt –
Nincsen ki
hallja hangomat! –

éledések

1. meglepetés

arra ébredtem
szívem felébredt
vágyam feléledt
dalol az
Élet! –

2. egy új nap

hajnal hasadása
madár dalolása
szívem ébresztette
magányom börtönét
rózsával ültette –

3. néma esengés

odaadnám bimbómat
feltárnám titkomat
megsúgnám vágyamat
ha nyújtanád kezed,
ha kellenék
Neked!

4. zivatar után

harmatcsepp
rezgett
fűszálon és
szempillán –
kertem és szívem
illatozni kezdett
eső után –

5. nyár

napom ragyogott
az ég rámhajolt
rózsám kinyílt
a könny
kihullott –

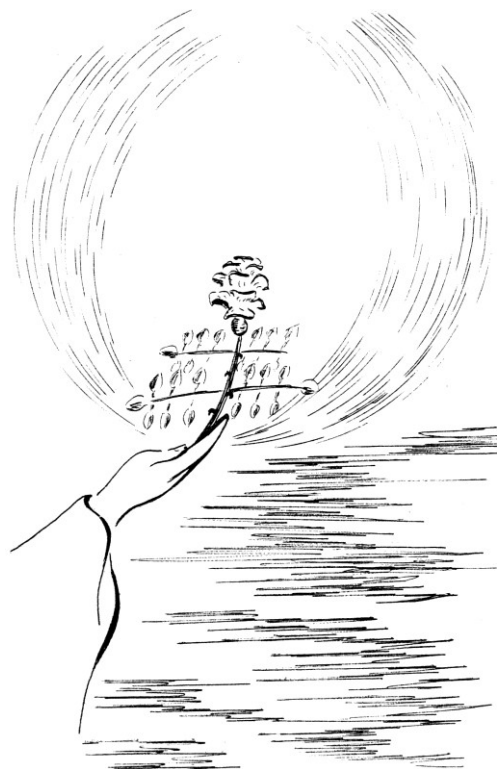
6. Maranatha

vizek örvénylése
gerlék bűgása
szellő suhogása
szívem honvágya
lelkem
sóvárgása
vágyam kiáltása
Utánad!

44. zsoltár

s miközben
örvendezve
ünnepi csapatban
vonulnak be
a királyi lakba
jaj, megint
valaki
kilépett a sorból
levetette aranyló
köntösét
kioltotta fénylő
mécsesét
megtörölte
könnyező szemét
és otthagya
a szüzek seregét
jaj, visszafordult –
de

az elment helyére
 lépett
 más –
 kihunyt parazsát
 fölszította
 a Láng
 s az ünnepi
 Ének
 zeng – zeng
 tovább –

„vesd le sarudat...”

vonaglott
 a föld
 gyökerem
 görcsöt vetett –
 remegett
 repedezett
 a törzs
 vérkönnyeket
 lángoltak az
 ágak
 és a Kereszt
 Csipkebokor
 lett és
 ráborult
 a Csend –

papok

örvénylő mélységek
szédítő magasok
közé vetett
inogva reccsenő
pallóhidak
hajnali fényben

szentgyónás

nem tudtam,
hogy ennyire
kemény voltam –
de ahogy
mehajoltam
Jóságod
forrást
fakasztott
elfojtott
bánatomból –

szentmise

tágult
lüktetett
az Oltár –
Téged
velem s velük
eggyé ölelt
az Áldozat
– kettéhasadt
mennybolton át
egy Test-Vér
kiáltott fel
Atyám!

Úrfölmutatás

mint mikor
pusztuló lápot
von ragyogásba Napod
törte át
emberségét
Papságod!

áldoztatás

hajlott kis öreg
reszkető keze
nyújtott Téged
nekem –
öreges reszketés
galambverdesés
érintett meg –
ráncos szemeknek
letisztult kútjából
Szeretet hulláma
borított be –

szentáldozás

beléptél
csöndembe
kenyérre lett
Ige!

megszületett

nyögtek a fenyvesek
sírtak a fellegek
a sötétség reszketett
míg a Fény
megszületett –

egység

markológép
földbe harap
testem
rándul össze –
testem a
Föld
szívem szakad
sebeibe –

áruházi Golgota

fátyolos szemmel
értetlenül motyogta:
– tolvaj nem vagyok –
ősz haja kibomlott

keze reszketett
három hadonászó
eladó
feszítette volna meg
csak annyit szóltam
halk fájdalommal
„Íme a te Anyád!”
így tiszteled?
– szitok és gyűlölet
fordult ellenem
s nem maradtam
Jánosként mellette
– bocsáss meg!

„Ubi caritas...”

„ubi caritas...”

rámnéztél
szemed egészen
kék volt
– hiszen téged
szeretném könnyű –
szavad csak ez volt,
s úgy mondtad
szívem elhitte
igazat szólsz –

látom

Hegydről
nézem a várost
ködbe-koromba
merült –
élte lapos
hétköznapi ködét
templomok tornya
szúrja csak át
Feléd!

Emmánuel

velem vagy
fölöttem
virrasztasz
Vérrel-verejtékező
el ne hagyj
légy velem
Kereszt-viselő

félelem

torkomat szorítja
félelem
most mindjárt
hozzám hajolsz
lábmosó
Istenem –

úgyis hiába

ablakot nyitsz
magányomra
ráhajolsz
árvaságomra
szólongatod
dacba kövült
nevem –

ünnep

elmenni vágytam
távol-messzire
hívtál Hegyedre –
kuckós magányt
keresett szívem
megosztottad
velem
Hűséged
legyőzte
menekülésem –

segíts

félek a
magánytól
terpeszkedő
magamtól –
hogy
nem mozdulok ki
magamból
Érted – Feléd – Veled –

megrágalmazva

1.
 rámpadt békanyál
 sodronykötéllé vált
 a sötétben –
 pókháló lábakkal
 fojtogatott a vád
 minden
 sötét lett –
 hajnalhozó Szellő
 felragyogó Csillag
 tágas mezőkre
 vezetett –

2.
 hogyan
 mondhatnám
 hamis a vád?
 ártatlan hiszen
 csak a Bárány,
 tudom
 – hogyan vallhatnám
 igaz a vád?
 mert bennem
 mégis ártatlan
 a Bárány,
 úgye, tudod?

3.

teszem a
dolgom
mással mi
gondom
majd csak
megóvsz
egyszer majd
igazolsz
ha akarod –
a Te dolgod –

4.

vakmerőség
az egyedüllét
veszélyes
a magány –
keményé tesz
a meg-nem-értés
keserűvé
a vád –

5.

kinek mondjam
a mondhatatlant?
ki értené
az érthetlent?
    dadogó szívem
    vajúdó titkait
    titkos vágyait
emberségem
kimondhatatlanságait?!

6.

én ném értem
a perlést –
engem ijeszt
a vád –
én nem értem
a perlőt
    nekem
Te fájsz!

7.

kemény
szívemből
keserű
forrás
fakadt ki
    a fájdalom –

mint a kisgyerek

rájöttem
 én Neked
 mit sem
 adhatok –
 mindent csak
 Tőled
 várhatok –
 Te értem
 adod az
 Életed
 én pedig
 rád mosolygok
 miként a
 kisgyerek –

diagnózis

1.
 lusta tompaságom
 távoltartotta
 Jelenléted –
 nyugtalan
 fontoskodásom
 betöltötte
 Szentélyed –
 vádló szomorúság
 bénította
 imám –

2.
 homályos üresség
 poros magány
 telepedett
 agyamra –
 nincsen szavam
 Rólad!
     olyan
 távol vagy!

3.
 hiába esőzik
 a Szó
 nem érinthet –
 bár hallom a
 Hangod
 nem melenget
 – süket és vak
 koldus
 a szívem kér
     Nyissál meg!

ima?

jaj,
 az én szavaim
 nem imádkozósak,
 csak némaságom
     tapogat

'via negativa'

magányommal
 vétkeztem
 Ellened –
 magamba zárkózva
 érzem
 Jelenlétedet –
     hiányként
     vágyként
 Valóságod –

bennem

hallgatom a
 szavakat és

zajokat
gondolattalan
ölelem
világod –
hagyom
formálódjon
bensőmben
Arcod
szülessen
képmásod –

találkozás

kinyílt
egy ajtó
és váratlan
körülvett
fénylő
időtlen séged

megoltalmazottság

tavamra
barlang
kutamra
malomkő
borult –
odakünn
orkán dúlt –

közeledés

félve Feléd
néztem
lassan Eléd
léptem
meghajtottam
fejem
rámborult
Jelenléted –

Üdvösségtörténet

Rebeka kútja

Rebekától
egy öreg
Tőled
Gábrriel kért vizet –
Rebeka ősanyja
Temploma
Te lettél
Istennek!

„Atyám házában a helyem”

Izrael
tanítóit
kérdőzgetve
anyját és
a Mindenható
titkait
értette meg –

„Nemde az ács Fia?”

izzadt nap
után
vízért ment
a kútra
Anyja helyett –
korsójával
mélyre merített
és Élő Vizet
ígért a
Benne hívőknek –

„aki nem gyűlöli atyját, anyját...”

...és hallottad a szomszédoktól,
 Fiad megint kiprédikált...
 és elszomorodtál a szavaktól,
 az Övétől és a szomszédokétól:
 értetlenség – idegenség
 egyaránt fáj –
 és szívedben fontolgattad
 a hallott szavakat –
 és tanítványból újra
 Anyjává nőttél Annak, kinek
 kimondtad:
 „Fiat”...

valahol Galileában

poros
 cserepes lábához
 zsálya simult
 fáradt vállára
 pacsirta szállt
 árnyat a fügefafa
 lombsátora
 enyhet gyümölcse
 kínált
 szívéből pedig
 feltört a hála:
 „Áldalak, Atyám!”

Ő így szeretett

Péter szeretett:
– ez nem történhet
meg Veled! –
János és Jakab
kelyhedért nyúlt
és leborult –
Tamás reménytelen
már Péntek előtt
temetett –
ő így szeretett –

kakas-szó nélkül

életemet adom
Érted-Neked
kiáltottam
kitárt karral
hajdan –
orrvérzős
kedvetlenséggel
markol vissza
Tőled
a test ma –

Jób

1.
cserépedény életem
roppantó prés alatt
szűkülő torkom
szorongó kelyhében
cserepes nyelvem
ínyemhez tapadt

2.
a magányhoz
nem idő
értetlen és
érthetetlen
szív és szó kell –

3.
elhittem
erős vagyok –
azért erőtlenségemben
magamra hagyott
az Úr –

Getszemáni

tapadós az éj
megfojt a sötét
barátaim elhagytak
Atyám,
dicsőítsd meg
Fiadat!

Kereszt-hódolat

Eléd
kuporodtam
s rámsuhant
a borzalom –
Beléd
kapaszkodtam
s átszögeztek
sebeid –

nagypéntek a Piaristáknál

bronz súlyával
tárod felém
Arcod és Karod
negyven éve
S én,
vajon
változtam-e?

nagyszombat

Tűz ropogott
az udvaron
lángot adott
a pap
néven szólított
a Szövetség Istene
lángralobbant
szívem és gyertyám
Övé!

feltámadási körmenet 1991

sorsfordító évnek
legyőzött éjjelén

ácsorgó ernyők alól
fényt sóvárgó szemek –
Téged esengenek
elárult-elárvult
életek –

és a Húvét?

találkozó tekintetek
öröme
békeesség csöndje
Élet Igen-je!

Húsvét után

Nem a Tamás
az Úr lép közel
kitárt szívvel
az Úr ölel
csöndesen egygé
múltat és jelent –
Sebeidet, Tamás
ne rejtsed el!

Emmausz

fáradt szívem
poros beton
lábad alatt
    megállsz? –
vagy
    áthaladsz?

kérdés

át tudod-e
adni
    mécsesed –
rá tudod-e
hagyni
életed
    kezére?

Credo

Credo

Hiszem
Te Vagy
Aki Van
hiszek
    Benned
hiszem a
    Szavad

Hiszem
Te Vagy
Aki Érkezel
hiszek
    Neked
egyetlen
    Értelem

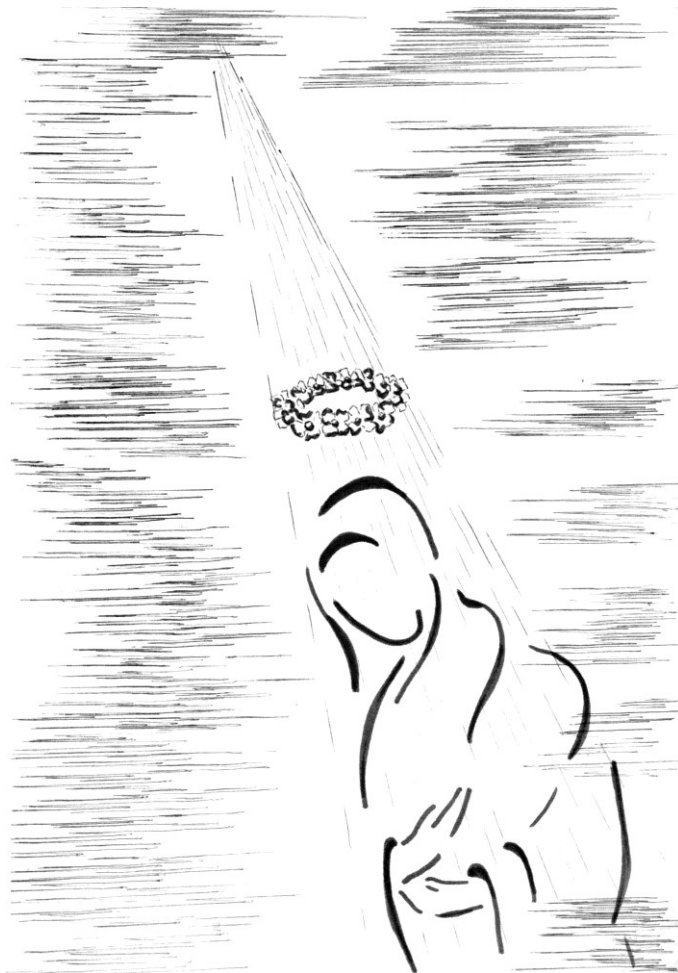
Hiszem
Te Vagy
a Vigasz
hiszem
vigasz vagyok
    Neked
    Veled
én is
úgy legyen –

az intenzíven

öklömnyivé zsugorodott archoz
engedelmesen roppant kicsinnyé
az egyszerű fehér Kenyér
egy élet hite kellett
Benne
felismerni
    Istent – embert
– szomjas nyelven morzsává gyúrt
Reményt –
arithmiás szív és zakatoló szó
ölelt –

harmincéves találkozó

a régi falak között
már minden idegen
hajdani társak közül
sok hajótörött
mások pedig
roncs életük fölé
idegen lobogót feszítve
siklanak tova –
    Nyújtsd felénk kezed,
    Magyarok Nagyasszonya!

„Kerestem, akit szeret a lelkem...”

1.
Bárkám
nyögött
reszketett
a viharzó
tó felett
egem
beborult

rámszakadt
elborított az
áradat
hulámokban
tört rám az
iszonyat –

2.
vártam
madár
jöttödet
olajág
vágytam
jeledet
hirdesd a
Kedves
közeleg
Napkelte
a vizek
felett –

„és megtaláltam, akit szeret a lelkem”

hol kézenfogva
majd odabújva
olykor lábadhoz
borulva
ujjong bennem
a Lelked
– Abba! –

vallomás

volt, hogy
egy voltam
világoddal
sóvárogtam
égbe-nyúló
fűszálaiddal
ma már
eggyé-válni
megvallom
Veled
    vágyom –
Te lettél
    világom!

hol vagy?

ma is
lenyűgözőek
a hegyek –
ma is
lenyugszik
és kél
a Nap
de Te,
hol vagy?

50 felé

változások kora
bennem
álmatlanságok
lepnek el
test és lélek
szorongva figyel
hát már hanyatlik
az út –
már hazafele
fut
de legalább lásd
aranylik a hárs
öleld át a
fanyar áfonyát
halkan surranj
hulló falevél
ne is vegye észre
fű-fa-barát
a változást
majd csak
a távozást –

velem vagy

miközben
hallgattam
akit
küldtél
jelenvalóvá
lettél
többé tőlem
soha
el sem
mentél

Tied

viharban
fűszál
meghajoltam –
napfényben
harmat
felragyogtam –
téli-nyáron
Tied
voltam –

Templom a Schwanbergen

ránézek
virágra-tájra
megzendül
szívemben a
Mindenség
harmóniája

szemlélem
emberkéz alkotta
Templomod
betölt a
Jelenlét
a Titok –

rányílok az
Élő Vizekre
harsog a
csendje –
angyalszó
sújt térdre:
– Ki olyan
mint Te –

zengő
Mindenség
örvénylő
csöndje
Mefeszített
Téged ölel
Mária
„Igen”-je

alkony

kihunytak bennem
a képek
a fények
csönddé váltak
hangjaim
nincsen miből
szülessen a
Szó –

úgy-e nem igaz?

félek
csak arra voltál jó,
hogy verssé
fogalmazalak –
világgá kiálthassam
Általad
magamat –

én – Téged!

vágytam vigaszod
ölelésed
és lábamhoz esve
hagytad –
én emeljelek
magamhoz
Téged –

Nagy idők zúgása

erdélyi hírek

a Somlyói Madonna
megszólalt –
a Radnai Szűzanya
könnyezett –
Kiskapuson
a Fehér Kenyér
vércseppet
ejtett –
szálfákat
facsaró
fűszálat
taposó
nagy idők zúgnak
Temesvár
felett!

és amikor
bakancsos láb
érte Benned
a Gyermeket –
amikor
feljajdulva
vajudni
kezdett a Test –
Golgotává
lett a
Betlehem
és Piétává
Ráchel
– Beteljesedett –

a kicsi mécses
nagy lángot
vetett
Világnak Világa
mégis győztél
sötétség
felett –

elvakult nép
a látót
megvakította –
keserű látás

a szívet
elborította –
nyomorult nép
szánalmas próféta
– Mi lesz a sorsa?

Előled – Hozzád!

homályos
szívvel
árválkodtam
otthonomban
szótlán szemem
némaságba burkolt
Előled –
ölelj meg!

száműzetés

ne szólj
se hozzám
se máshoz
menj más
vidékre –
mondta és
süketre csukta
szívét az
Anyaföld –

túlélés

kitaszított fészemből
levert gyökereimről
kivert kertemből
    a gyűlölet –
– élek –
túl mély a seb
túl nagy az ütés
túl nagy a veszteség
    átélhetetlen
    életem
    élettelen
néha váratlan
könnyezek
a fájdalom
még nem született meg –

jól van ez így?

Te ott
dideregsz
én itt
jól van ez
így?

bunkerem
csigaház
rejtőzködésem
öncsalás
de ha nincs más?

minden kegyelem

ütések vihara
vadás zápora
cellám falait
szép tisztára
mosta –

ezt akarod?

a fájdalom
diótörő
kezedben
    meglehet –
de engem
kaviccsá présel
    keménységed –

belső gyógyulás

kelyhembe
sebemből
csordult a
balzsam
szívembe
értelmem
fénye
lobbant

talán...

hát ki más
nyújtaná át
neked a
Kelyhet
mint, aki
odaölelt
a Fához
s talán
önmagához –

PAX

békélj meg
tettet
vállamra
kezed és
kereszted

reménytelenség

nem változott
a világ
pedig bensejét
ölelted át
a Barlangban
és a Golgotán
amikor felsírtál
„Atyám!”

Karácsony

Betlehem
éjjele
borult
közömbös
szívemre
vajudó
sötétség

mélyéből
– kiáltás
hasadt
köves szívemből
Jöjj!!

Tabernákulum

frigyládád
darabos fekete
Föld
bomló búza
arany csírája
Feltámadásod
ereje –

belga ősz

aranyló juharok
árnyában
keserű fenyők
fátylában
kiváncsi árva
én
megyek
Eléd!

gyógyulás

kitárul karom
és szívem
látóvá fénylik
sötétségem
a várva várt
ölelésben –

ma még

tudással
ismerlek
megyőződéssel
vallak –
ma még
emlékezem is
szereteted
ízére –

nő vagyok

Hozzád
Feléd
Köréd
    nő
életem
    s ez
jó nekem

védtelesség

pont most
hullott ki
számból a
szó
lett néma
szívem
erőtlené
karom
csuklott a
porba
    hitem –

sebzetten

ónként hullt
alá
pacsirta-lelkem
gyanú
ólom-árnyától
sebzetten

Getszemána II.

beborult szemmel
sötét szívvel
keserű pohárként
iszom
Kelyhedet

emelj föl!

Arcod képe
esett a
földre
szívemből –
könnyes
kézzel
nyúlok
Utánad –
emelj föl!

figyelmeztetés

tengeri medúza
játékos karjai
fonnak körül
evilág hangjai

Modern magány

modern magány

én a TV-t
nézem
Te engem –
egyedül maradtunk
mindketten –

bocsánatra várva

vágyom
bocsánatod
várom
oldó szavad
lábam mégis
béna
szájam néma
marad

mit tegyek?

nem
szólhatok
de
hallgatni sem
tudok a
némaság
fájdalma nélkül

2000 felé

a történelem
kín-padán
vacogó értelem
vonakodó akarat
húzza-vonja
a napokat

Vízözön előtt

eláradt
a szenny
beborított
a szmog
Isten és
teremtés
bánkódott
a lángtenger
csak farsangi
fáklya volt

XX. század

atomokra
szétesett
világ –
a gomba
árnyéka
öleli át –
kilyukadt
ózon
ablakán
sugárzó
úrhalál
ragyog rád

NEW AGE

meg nem
hajlik itt
a váll
nincs már
ki Istene elé
boruljon
ember –
önelégült
bálvány-nyak
nézi magát
tükrödben
Végtelen!

Koppenhágából jöttem...

hoztam
magammal
hal-szagát
halálnak
esős
szürkeségét
tengernyi
magánynak
beborult
holnapját
kicsiny
hableánynak –

krízis

amikor
ég a
világ
menekülnek
a fák
földbe
csapódnak a
madárcák

hogyan is?

hiányod
fájdalma
keményre
égetett –
hogyan is
hajolnék
hálásan
kezedre –

ismét

hozzám-hajoltál
szívemre bújtál
velem maradtál
de látod
ez a csalódott
kődarab
szótlan és rideg
maradt –

kapcsolatok

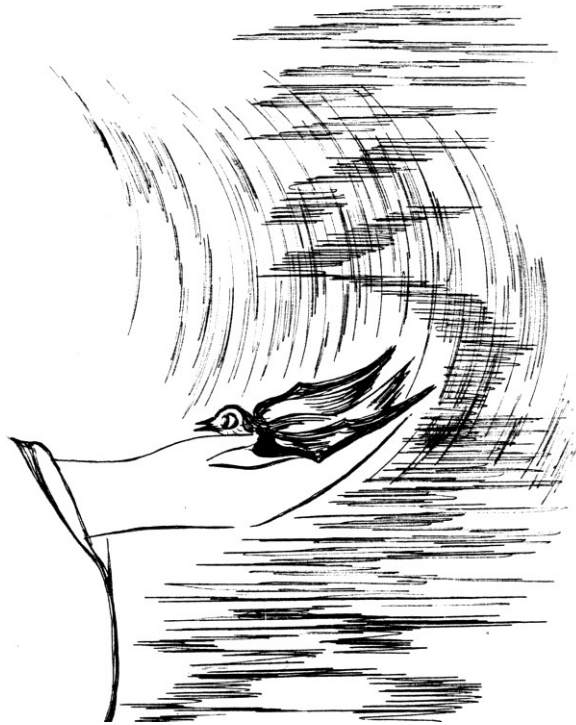
barát és
utitárs
kivel együtt
lépdeljük
lábnyomod –
– ki szívét
nyújtja át
testvér
Neked és nekem –

köszöntés

fejethajtó
mosoly
szívet nyit –
világokat
kibékít –

önzés

magamra
szűkülő
gond és
gondolat
szűkülő
szavak

hiányzol

távolléted
 színek hiánya
 hangok kongása
 Jelenléteddel
 reményem is
 távozott –

hol és hogyan?

Velem-lakásod
 elkényeztetett –
 Veled-lakásom
 fölnevelt –
 hol keresselek
 hogyan szeresselek
 ma,
 Emmánuel?

kérlelés

lehelgess
 melengess
 el ne ejts
 türelmeddel
 átölelj!

hamvazó

emlékek
képek
eltűnnek
tompaság
üresség
megülnek
porból-porrá
válsz
ember
emlékezz

Keresztúton

keresztúton 1993

1.
 csodálkozó
 gyermek-szívvel
 ittam a
 szavakat
 nem értettem
 csak éreztem
 szereted
 Pilátusodat –

2.
 Te nem eshetsz
 a porba!
 Kelj fel,
 nem hallod?!
 toporzékolok –
 és a poroszló ostora
 suhog

3.

a nagyok
nagyon fájnak
Jézusnak és Máriának
oltalmában
biztonság van

4.

meztelen
Szeretet
elviselhetetlen –
lehunyom szememet
rejtsen el!

5.

odaszegezett
kezekkel
oldozz fel

6.

ölem és szívem
barlang és
sírverem

támadj fel
sötétségem
ellen!

töprengő

gyötrődő
fáradt gondolat
nem töri át
az eget –
Miért nem
ölelsz meg?

ma is

Szerelmed
varratlan
köntösébe
öltöztetél
egykor –
fáradt és tépett
életem
védőpajzsa ez
ma is!

számadó

kajla
bárányod
elszaladt
menj utána
Te magad –

Tőled nem
béreseidtől
fél szívem!

panasz

gránit-kemény
szívem kövein
zúdulnak alá
Élő Vizeid
a szomjazóknak –
s én maradok
szomjuságot
nem-ismerő
puszta kő –

perlés

hogyan beszéljek
Rólad,
ha néma vagy!
miért szóljak Hozzád,
ha süket vagy!
nem tudlak szeretni,
távol vagy!

invokáció

Mindenható
Szeretet
járd át
keménységemet!
Ki magad Vagy
az Értelem
miért tűröd
kevélységem?
Szent és végtelen

emeld föl
törpeségem!

közérzet

nem 'elzárt kert'
– beton bunker –
nem 'lepecsételt forrás'
– sivatag medre szívem –
nem tudom,
mi történik odabenn!

lelki tükör

kihunyt bennem
Képed
megszűnt vonzása
tétlen-tétován
nézlek
Kép-telenül
árva –

panaszkodás

Feléd fordulok
és nem vagy
sehol –
szívem szólít
és nem
válaszolsz
ez a Te
vagy az én
panaszom?

„egy a szükséges...”

kisöpörték
agyamból
a szavakat
bölcshumorral
foltozom
a lyukakat
úgyis csak
„egy a szükséges”
vígasztalom
magamat –

búcsúzás

itt állt
az égigérő
nyár
karjai között
lakott
sok-sok madár
a fűrészfű hangjaira
feje fölül
messzire szállt
a kék ég és nyár –

augusztus

dél van és
nyár
a rohanó láb
megállt –
egy sárgult
levéllel
az ősz
fejemre szállt –

vizek

vannak
dajkáló
tengerek
s van ahol
szivárványt törnek
sziklák közé
a vad vizek –
az én csermelyem
bükkös erdő
aranyló mélyein
oltja szomjad

a szépség fájdalma

szép az őszi reggel
a zúzmarás rét –
ködbe nyúló árnyak
és a csöndes esték –
a szívemet mégis

nyugtalanná tették –

éjszaka

nem a szeretet
hitem
kapaszkodik
hűségedbe –

színeváltozás

gyertyám
lobogó fénye
árnyékot vet
Fényességedre –

Jelenléted
fénylő Felhője
sötétségként
burkol be –

a sivatagban

sátrat vertél
csipkebokrom köré –
szárnyad borítottad
rózsáim fölé
lángra lobbantottad
töviseim –

vágy és félelem

imátlan magány
magamkereste
otthonom –
vágy és félelem
közösséged
van-e még
velem?

köszönöm

kihűlt
fájdalmamat
napfényre
sebezted
gyóntató
Szeretet –

keresés

fénylő szavaimal
Terád mutatok
felfénylő szemek
homályos tükrében
vonásaid kutatom

az okos szűz

érintésed
emlékére
lobbanó
szívem
várja
lángolva
jöttödét –

intelem

örvénylő
vizek
sóvár
mélységek
felett
játszadozni
nem lehet
büntelen
sem büntetlen

megadás

erőszakot tettem
kevelységemen
mehajtottam fejem
és belesírtam kezedbe
reménytelenségem –

Ne bánd!

kemény a
Szikla
ráépül
életed –
Szepletkő
hordozza
terhedet –

virrasztás

vérrel
verejtékkal
egyesít a
getszemáni
éjjel –

„semmi sem új a Nap alatt”

közeledik
érint ismét
a Sors –
Kezed sebző
súlyaként
megint –

Maja

tükröt
tartott
Bened
arcom el
a Szeretet –

Joli

aranszemmet
súlyos fejet
hordoz a
csiga-biga
test –
csigabiga
test
pacsirta lelket
nem köthet meg –

Koppány-villa

az ég kékje és a felhők
olyanok
mint akkor –
az ősvíz hulláma
és a fűszálak
a gyermekkor –
de a Ház üres
öregesen reszketve
bont rügyet a nyár
reccsenő derékkal
a fűz integet –
hát igen –
ez a jelen!

Örömhír

Örömhír

múlt
jelen-t
jövő-t

szólongatás

Mária,
Te vagy a
Templom
az ékes oszlop
Isten Városában
Mária,
Te vagy a
bölcső
meleg otthon
az Isten Fiának

Mária gondja

nincs bor
víz sincs
üres a
kőszív

Mária kútja

hús kutamból
forrás csordul
szívem mélyéből
könnyem perdül
csorduló kutamból
könnyező szívemből
fohász
halkan csendül –

Virágasárnap

kivirágoztak
barkáim
csönd terült
körém –
hulló könnyem
szivárványán át
láttam
érkezel –
szívemet terítettem
Eléd –

szünetjel

fölbukkantam
örvényéből
zajnak
futásnak
jelenléted
ölelte
némaságomat
csöndedbe –

bocsáss meg

miért nem
hívtál jobban –
miért engedted
oly szabadon
gyatra akaratom –
látod
nem siettem
érkezésed elé
kifolyt kezemből
élet és idő –

jaj neki!

Arcodba
sújtott a
közöny –
torzóvá
silányult
a sújtó

kezdetben Van az Ige...

megaláz a
fölfedezésem
csak
visszhang
vagyok a
Mindenségben –

főlemel a
kicsinységem
dallam vagyok
az örök
Zengésben –

ugyanaz

Tüzeddel átítatsz
csodáidba avatsz
tágasságot adsz
egy nap –
máskor meg
rám-mutatsz
napfényre hozod
hibáimat

– a kettő
ugyanaz –

kenosis

viharzó vizeken
táncolva
gyorsan éltem –
porló hamuvá
égték
emlékezetemben
arcok – nevek – képek
szegénnyé aláztak
az évek

közérzet

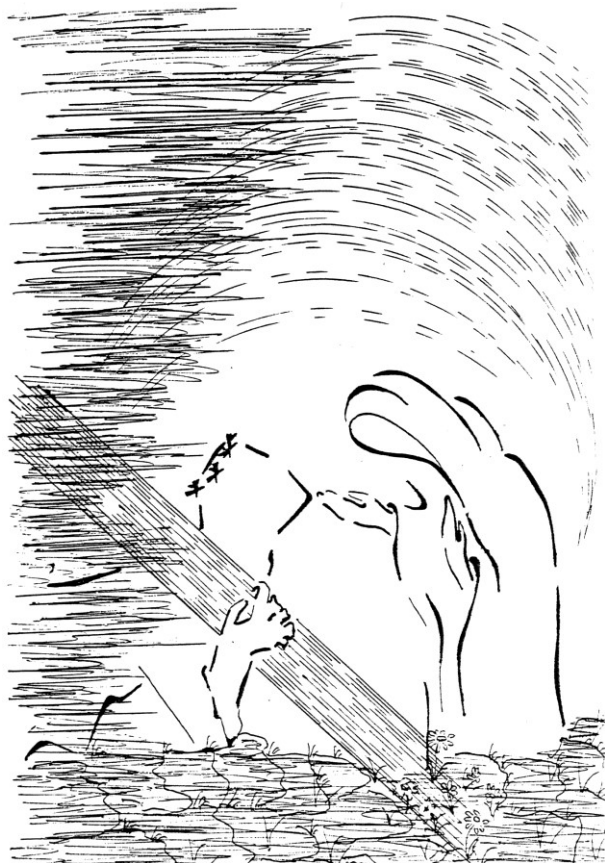
ők érett gyümölcs
én szedett fa –
örülnöm kellene
miatta?

év-végi számadás

az óra
ketyeg
ítélet
szívem felett
minden
magányos
perc –

téli este

köd és
jég
zárja
mélyebbre
magányom

advent

kémények
mögül
kékséget
feszít
egemre
Csillagod –

Asszony-Anyám

erős vagy
Asszony
viharokat
álló fenyő
és lány
őstenger-öle
életemnek –
keresztfámat
ölelő
Anyám!

orkán

szétesett
a fészek
dúlt
gondolatok
vergődnek
a szélben

Igaz Arc

emberségem
méltósága
méltóságom
meghajlása
Előtted –

sirató

ami eddig volt
nincsen –
eltűnt
a kincsem
vagy tán
so'se volt
enyém
igazán

rab madár

ősz törvény
késztet
szállani
szabadon
Délnek –
drótsövény
törvénye
szármalásom
szegezi
rabságom
Földjére –

egyedül Te!

inog és
omlik
lépteim alatt
út és falak –
most tudom
igazán
a biztonság
Te vagy!

„Ne vigy engem a kísértésbe!”

ne röptess
engemet
magasabbra
magamnál
add szeretnem
kicsinységem –

szemrehányás

látod
hiányod
szétdúlta
fészke

minden kiderül...

csak a csöndben
derül ki
némaságom –
csak Előtted
mérhetetlen
parányságom –
s mikor Rólad szólok –
idegenségem –

szomjazom

régi találkozások
emléke
asszúbor illata
szomjamat
nem oltja –

hit vagy hazugság?

beszélék titkaidról
feltáruzó kapuidról
mégis úgy érzem
nem vagy sehol!

kérés

ne csak várj –
hívjál is
engedj is
egészen
haza
Hozzád!

meditáció az Eternach-i apátságban

ma már értem
a sokakat
kik mécseseket
gyűjtanak
hit-nélkül-fázó
szívükről vallanak

modern Tabernákulum

súlyos kőbe zárt
kőbálványt csinált
Belőled
a hideg értelem
repedsz szét
kősírod paneljait
újra
Istenem!

Beismerés

beismerés

szavaimmal
kékre vertem
keresztedbe
kapaszkodó
szívét

hát legyen

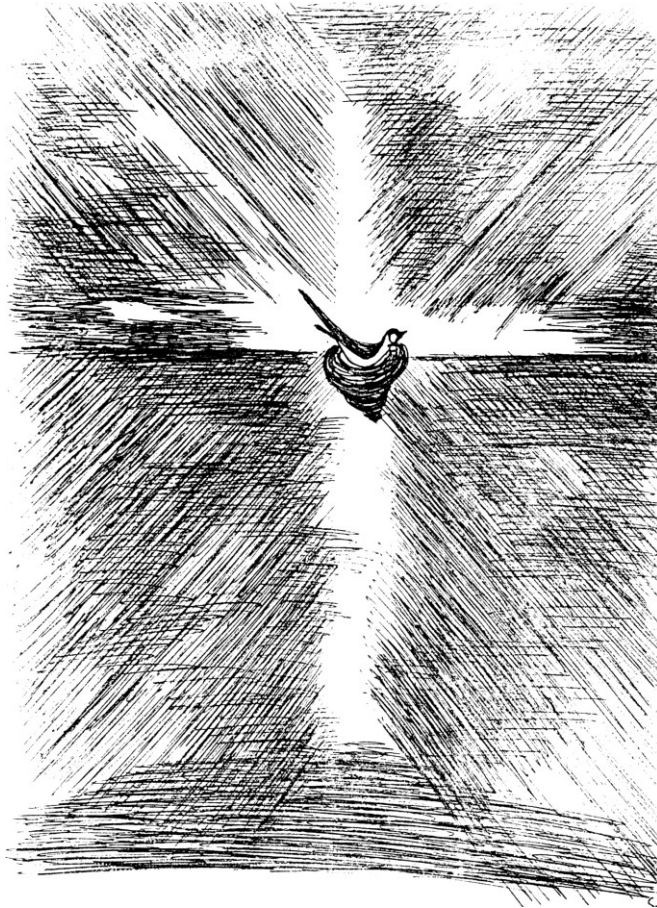
kérésed
beérett –
engedelmességem
türelmed gyümölcse
lett –

Rorate...

azt mondtam:
– nincs hűség,
    a szerelemnek
    nincsen erőssége –
s hajnali házad
sötétjében
ismeretlen kézzel
kezedet nyújtottad
békességre –

Margit-sziget

szent romok
a parázna
    Város
szívében –
délelőtt
    szmogba –
éjszaka
    rockba
fullad az élet –

keresztút 1994

az ítél meg engem,
    kit szeretek!
Úgy ítélte,
magára ölti
elitéltségemet!

Mint apa
gyermekét
vállára vette
életem terhét –

Önnön magamba
orra buktam,
mégis
karjaidba hulltam –

Szenvedésemben
felragyogtál,
utamba
Veronikát
    állítottál –

Elzuhantam,
Terád hulltam –
Hozzád ily közel
még so'se
voltam –

Keresztedre
hátizsákként
terhem
akasztottad –

Szégyenemből
kibontottál
Arcod fényébe
beburkoltál

Győzelmes
hűségedre
szegezett
szerelmed –

Bocsánatod
beteljesedett
benem
bűnösben –

Sziklasírod
Kőszál rejteke –
örök életem
Betleheme –

magyar sors

temetések
és újratemetések
méltóságosak
szépek –
De az életek!

pozsonyi imádság

mise előtt
Mari néni vezényelte az
imát:
Isten, Úr Isten
odafenn –
nem hallod?!
Segíts már!

ŐSZ

lélegzetem
visszatartom
szépséged
fürkészem
kitartón
ősz eső
mossa
arcom –

összetörve

a kristály megrepedt –
mégsem
tagadtam meg
a lelkeket
de Napod tükrözni
reményem elveszett –

honnan?

kőmécsem
kanóca-lángja
Te Vagy –
de honnan
vegyek
olajat?

Miért tetted ezt velem?

simulni vágytam
tenyeredbe –
azonban Te
megragadtál
ég és föld között
dobáltál
burkaimtól
megfosztottál –

Vilma

vállad
megfáradt
kócos és fakó
hajad
de szemed
dajkáló maradt –

november

mécstelen
temető
a múlt
nélküled
emlékezet
gyűjts fényt
árnyaim között
örök Szeretet –

látszat

mosoly és
jó szó
adom szívesen –
de ha Te
szólsz
szívem
még mindig
felel –

Íme

zúzmarás
tisztaságból
léptem
aranyházadba –
öreg Simeon
emelte égnek
– Íme a Fiad,
Pócsi Mária!

kettős kerítés

magányossá
sebeztelek
magammal –

nem csak
magamat
magányodat is
szenvedem –

alkony

szem és száj
szükülő rések
váram falán
beborít
a magány –

mégis

fagyott szívem
némaságát
néha
ének töri át –

viszontlátás

a táj
a hely
az emberek
fájdalmam
gócát
tépték fel –

Krisztus a testvérben

Jelenléted
békessége
fénylett
szemében –

részvéted
éreztem
meleg
tenyerében –

vigaszod
szava szólt
csöndes
énekében –

az Ő sebei által

hogyan
öleljem át
Keresztfád
zsigereimben?

hogyan
ismerném fel
Töviskoronád
a végső
leértékelésben?

a Golgotán

csupaszon
sebezhetőn
ütésre várva
a Hegytetőn –

vérrel és
könnyel kérni
az eget:
    Atyám,
bocsáss meg!

Péter kérdése

a tó partján
kérdés csobban –
ezeknél engem
szeretsz-e
    jobban?

köszönöm

kihűlt
fájdalmamat
napfényre
sebezted
gyóntató
    Szeretet

a hársfa fájdalma

csonkolt
lombom
aranyát
rozsdára
váltotta át –

havasi gyopár

peremre sodortak
fenyegető szelek
gyökereim lógnak
mélységek felett
fehér csillagom
mégis
Terád nevet –

Számúzetésben – USA

individualista fa

smaragd nyárban
örök ragyogásban
ideje betelt
mára –
mutatja pirulása
kánikulában
téli csupaszsága

tapasztalat

ha béna is
a gondolat
Igéd hatalma
megmarad –

megittasodás

kérlelőn
nyújtottad
felém
Kelyhedet –
és
szomjazni
kezdtelek

meglepetés

hétköznapi
homályban
hajolt fölém
Arcod –

kérdés

zeretlek
tegezhetlek?

Isten veled

már nem
szívszakadás
békés eloldódás
a távozás –

„az éj sötétje nem sötét Neked...”

vak folyosón
botorkálok
Eléd
fáradtságomra
bársony jelenlétet
borít
mécsesed –

„echo”-s vidéken

keresem
lelkem
dallamát
saját
szavát –

a Te vigasztalásod

fázós
magányomra
szíved szánalma
borított
fénylőn-zengő
éjszakát –

identitás

engem
magyarul
és
magyarán
mondtál ki
Magadnak
mélységeidből
Istenem!

honvág

vágyom
hallani
dallamát a
Szónak, mely
kimondott engem
mélységeidből
örök Gondolat –

image

görbült
szavaink
tükreben
torzóvá lett
ránkbízott
Igéd.

közel és távol

jellé válik
a világ
a ki nem mondott
le nem írt
szavak –

fenyegetettség

széttöredezik
tér és idő
ölelj eggyé
Magaddal
s magammal –

szétesik
múlt és jövő
ha nem hagyod,
hogyművésztársak –

széthull
valóság és gondolat
ha nem adod meg
magadat –

hogyművésztársak?

mások
magukban
én
másokban
találkozom
Veled –

Janus kapujában

nem tagadhatom
hallottam
én is szólását
égiek karának –
láttam
mosolyát Máriának –
nevén szólított
a Bárány –
hordozott vállán
a Szeretetet –
Köszönöm a múltat,
de mi lesz
énvelem?

szövetségi hűség

hát még
Neked is
kellett a
szeg
hűséged
kibírni
    hozzánk
Istenem?

tíz hónap

nem – nem
idegenben –
száműzöttségem
megtört
    szíveden –

pedig ha

ha
betekinthetnél
zárságom
kertjébe –
könnyező kelyheket
látnál
virágok helyébe –

ha
beléphetnél
védekezésem várába
ürességbe hulló
szökőkút fogadna –

ima

nem
találom
a szvakat –
szívem
dallama
elapadt –
mondd ki
bennem
    Magadat –

Újjászületés

újjászületés

Anyámmá
lettél
és én árva
Fiad
a Kereszt
alatt –

nomád sors

kereszt-gerenda
lett a
sátorfám
s az
átszúrt szív
otthonom –

sóvárgás

leheld arcomba
Lelkedet –
elevenítsd meg
éltetmet –
teremts belém
vágyakat –
vondd magadra
vágyamat –
hadd szomjazzam
Utánad –

ikon

töredezett
befejezetlen
kép –
túlcsorduló
végtelen
fény

kereszt

hússá vérzett
a fájdalom
érinthetővé
sebezted
szívem –

tavas

kökényt virágzott
tövised –
gerleszó hirdeti
jöttödet –

Kereszt hódolat 98

magányoddal
egyesít
érintés és csók
rámhajol
a csönd –

mint kezdetben?

egyedül
léptem
és lépek
Kereszted elé
ma is –

képmutatás?

és
bátran elintezette
az utolsó
embert –
aztán
vállára vette
magányát
és
könnytelen
sírással
nézett szembe
Istenével –

Klosterkirche St. Gertrud

csöndedbe
emel
fehér
kődarab
hegyi kristályok
török sátorra
Arcod fényét
oltárom fölé
Föltámadott –

fenyőgerenda
hordoz
fehér követ –
asztal
– Áldozatot –
„hozzád tapad a lelkem”
Bárány-Titok!

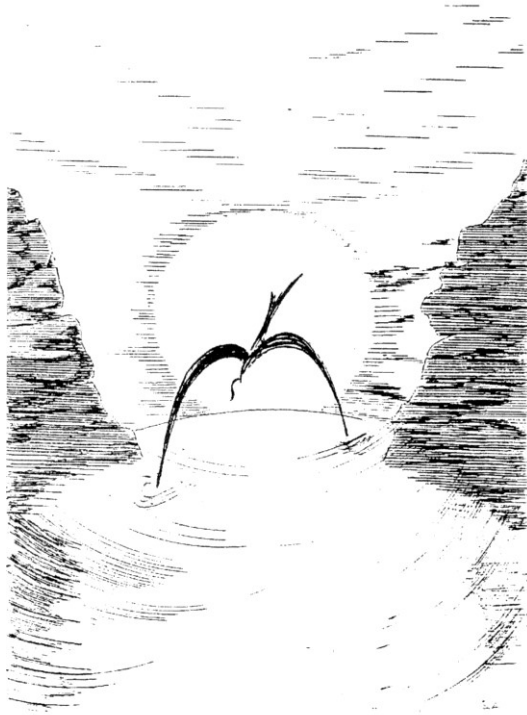
kimetszett a
homályból
Arcod fénye –
magányom
Kereszted
árnyékává lett –

évforduló

ahol érintette
templommá szentelte
falaidat a Kéz –
gyulladjon a Fény –

ahol elfogadta
hétköznapjaidat
átkarolta
égjen a Mécs –

ahol felállította
Keresztjét
kivívta győzelmét
Angyal hirdesse
Jelenlétét –

lelkigyakorlat

csöndes
mély kút
a bensőm
távol tőlem
érzelem
gondolat
akarom
Akaratodat –

tegnap talán
még tudtam
mit kérjek
ma szívem
néma tavába
fulladt a
remény

fenyők és rigók
dalolnak
virágok
hódolnak
szívek
kinyílnak –
én pedig
mindezt látom
s ridegen
konstatálom

s aztán
a kőszív
megrepedt
értelmem
némaságát
áttörve
könnyem
megegedt –

lenyűgöz
Földed
szépsége
odaülök mégis
kopott
Oltárod elébe
Arcod fényével
boríts be –

nem értem
Teremtésed
botrány
Jelenléted
 kozmikus
csodák között
szűkös szívemben –

dalolnak
a fák
harsogó
madárcák
ölelnek át
Jelenléted
csöndjével –

„akarsz-e meggyógyulni?”

ne kérdezz,
csak tégy velem
Szereteted és
hűséged szerint –

ne kérdezz,
– akarod – nem-akarod? –
hiszen a Tied vagyok!

ne kérdezz engem
életről-halálról
hogyan-tovább-ról,

csak engedd, hogy
átöleljelek
most –

betegágyon

bölesöd vagy
koporsód vagyok? –
kérdzem
s Beléd
temetkezem –

arccal Jeruzsálem felé

mondd,
amikor a Város felé
fordultál
a Táborhegy után –
láttál-e szivárványt
és hallottad-e még
a tücsökzenét?

Életrajzi adatok: Sztrilich Ágnes SSS

Született: 1942-ben, mint dr. Sztrilich Pál és Csapody Hedvig ötödik gyermeke

elsőáldozó volt: 1948-ban a Sacre Cour zárdában

bérmálkozott: 1950-ben

jelentkezett titokban a Szociális Testvérek Társaságába: 1960-ban

érettségizett: 1961-ben a Patrona Hungariae gimnáziumban

oklevelet szerzett 1965-ben az Állami Diétásnővétképzőben

fogadalmat tett, mint szociális testvér 1966-ban

teológiát tanult 1978-81-ig

Eü. Főiskolát végzett: 1982-ben

Verseskötete jelent meg 1988-ban: „Mélységek és magasságok” címmel

Az MKPK Világiak Irodájának munkatársa 1996-tól.

Dolgozott mezőgazdasági szövetkezetben és hetes bölcsődében, diétásnővérként, élelmezésvezetőként 35 évet a „Megszentelő Szeretet küldetésében” azok között, akik a „halál árnyékában ülnek.” Munka mellett „fő foglalkozása” volt a hivatás-gondozás, jelölt-nevelés, lelki gyakorlatok adása. A Szociális Testvérek Társaságának karizmája szerint „Lélekben és Igazságban” keresi a választ az idők sokszor viharos-vészes jeleire. Ennek eszköze számára az írott és iratlan szó.